

CHIRIAC RÂMNICEANU

Arhimandrit

N. a doua jumătate a sec. al XVII-lea, Râmnicu Vâlcea - m. după 1827.

Tatăl său Petre a fost bogasier, originar din Craiova.

În copilărie a studiat 8 ani la Craiova datorită caimacanului Craiovei Barbu Văcărescu, ulterior s-a dus ca frate, la metohul Plabst, lângă Râmnicu Vâlcea, apoi la mitropolia de la București și Mănăstirea Cernica.

A devenit călugăr (1800), ierodiacon (1804) la Schitul Iezerul - Vâlcea și Mănăstirea Tismana; ieromonah la Schitul Cioclovina, Gorj, stareț la Mănăstirea Cioclovina (1813) și duhovnic al lui Tudor Vladimirescu; în 1814 egumen la Mănăstirea Sf. Pavel de la Muntele Athos; între 1823-1827 egumen la Mănăstirea Călușu-Olt, ctitoria Buzeștilor, unde zugrăvește tinda bisericii cu sfinți de referință: Sf. Nicodim de la Tismana, Sf. Grigore Decapolitul, Sf. Dimitrie Basarabov, Sf. Filofteia și Cuviosul Chiriac Silvestru.

A colindat Muntenia și Moldova cu sfinte moaște.